

Параходътъ ще пристигне следъ пладне. Пихъ кафе съ млѣко въ гостилницата. Тамъ и обѣдвахъ съ грѣка, който се казва Титусъ,*) собствено той е поляко-русь, на руска служба, билъ е дори въ Персия, въ Мала-Азия, въ голѣма частъ отъ южна Европа, говори руски. Разбралъ (отъ вестниците) кой съмъ.

Следъ обѣдъ отидохъ въ агенцията. Група ориенталски скитници се навъртаха предъ агенцията; тихъ младъ българинъ, румънска сбирщина, хубава млада циганка (другитъ ѝ говорѣха да се държи за насъ, за мене и грѣка, щѣла да има „casa frumós“ и т. н.). Бакишиши.

На 4 ч. параходътъ — локаленъ отпътува. Нѣмско командуване, отчасти и италианско (tira, реминисценции отъ недавнашнитъ ми пътувания по Адриатическо море). Обществото: български селяни съ калпаци, руски и сръбски офицери, нѣмски комивояжори отъ Банатъ. Ефектътъ отъ моя Lodenmantel. Разтоварване на товара отъ горната частъ на парахода: отзадъ е прикаченъ шлепъ. Пътуване. Дъждъ. На лѣво Верчирова, гранична румънско-австрийска станция. Сръбскитъ брѣгове, високи, пътъ по тѣхъ, високо надъ брѣга; жълти листа, села съ дървени кѣщици, съ изобилень вечерень димъ надъ тѣхъ; колове въ рѣжавитъ надѣсно (ловитба на риба). Румънскитъ брѣгъ е пустъ, скалистъ, пътътъ се врѣзва въ него. Здравчава се. Пристигаме по тъмно въ Кладово, голѣми пѣсъчни наноси. На другата страна къмъ Румъния—Турно-Северинъ. При последнитъ проблѣсъци на дневната виделина познахъ, че е голѣмъ градъ, множество лампи; жално, че не можемъ да слѣземъ — бѣше приблизително следъ 5 часа; гъркътъ увѣряваше, че вътре е ориенталска нечистотия и мизерия.

Прехвърляме се на голѣмия параходъ „Албрехтъ“. Голѣмъ салонъ, подъ него кабини. Wechselkniffe [сарафскитъ хитрости] на келнеритъ. Вечеря съ Титусъ и интересни разговори. Двама българи наострятъ уши. Разходки по горната куверта. Спахъ на канапетото въ салона, не взехъ кабина. Трѣбваше да пристигнемъ на 12:30 ч. въ Ломъ, та едва на 5 ч. заранъта. Билетъорътъ ме събуди. На близката маса седѣше нѣмско общество, играеха комаръ; Zuckerreisender [търговски агентъ на захаръ], банатски експортъ за България и Румъния. Спахъ дълбоко дори до Видинъ, следъ полунощъ.

Спирка Видинъ. Излѣзохъ на кувертата — нощенъ студъ, студено е и съ мантията. Освѣтление на брѣга, нѣколко освѣтени кѣщи и градски фенери, при моста. Туркини седятъ при фенеритъ. Българска митнишка стража и жандармерия

*) По-късно се появи въ София като Тимочка, вѣроятно полски еврейинъ, отъ руското интендантско управление, приятелъ на Лонгинова и неговата жена, загадъчна фигура.